

Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi

Dergi Web sayfası: <http://dergipark.gov.tr/usakead>

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM ALAN ÇOCUKLARIN AKILLI TELEFON KULLANIMI İLE İLGİLİ AİLE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

AN ANALYSIS OF THE PARENTS' OPINIONS ABOUT THE SMARTPHONE USE OF PRESCHOOL CHILDREN

Emine KIZILTAŞ*
Eren ERTÖR**

* Dr. Öğr. Üyesi, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, ekiziltas@agri.edu.tr

** Öğr. Gör. Dr., Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, ertor@hotmail.com

Gönderilme Tarihi: 10 Kasım 2017

Yayınlanma Tarihi: 6 Haziran 2018

Özet: Bu araştırmada okul öncesi eğitim alan çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili aile görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda nitel araştırma modellerinden olgu bilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2016-2017 eğitim-öğretim döneminde Ağrı ili merkez ilçedeki iki bağımsız anaokulunda eğitim gören çocukların ailelerinden uygun örneklem yöntemi ile belirlenen 110 aile oluşturmaktadır. Araştırma verileri araştırmacı tarafından geliştirilen altı tane açık uçlu soru ile toplanmıştır. Araştırmanın bulguları; ailelerin büyük çoğunluğunun çocuklarının akıllı telefonu kullanmalarına izin vermekte olduğu, çocuklarının haftada her gün (n=34) haftada 3-4 kez (n=31), haftada bir kez (n=17) akıllı telefonla meşgul oldukları, ailelerin akıllı telefonu çocuklarını meşgul eden ideal bir araç olarak gördükleri, çocukların akıllı telefonla oynamak yerine dışarıda oynamayı tercih ettikleri, ailelerin çoğunluğu telefonun, çocuklarının gelişimine zarar verdiğini bilmesine rağmen çocuklarının telefonla meşgul olmasını engelleyemedikleri şeklindedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, akıllı telefon, aile.

Abstract: In this study, it was aimed to analyze the opinions of the parents about the smartphone use of the preschool children. For this purpose, phenomenology design among qualitative research models was used. The study group of the study set up 110 families in the education period of 2016-2017 determined by the appropriate sampling method from the families of children who are educated in two independent kindergartens in the central province of Agri. The research data were collected with six open-ended questions developed by the researcher. Findings from the research are; the vast majority of families allow their children to use their smartphones, their children are busy with their smartphones every day of week (n=34), 3-4 times a week (n=31), once a week (n=17), families think of the smartphone as an ideal vehicle for occupying their children, the children prefer playing outside instead of playing with smartphones, the majority of families cannot prevent their children from being busy on the phone even though they know that it harms the development of the children.

Keywords: Preschool education, smartphone, parents.

Giriş

Akıllı telefon kullanımı iş hayatında, günlük işlerde ve oyunlarda gün geçtikçe artmakta, günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline dönüşmektedir. Akıllı telefonlar, internet tabanlı iletişim, ticari işlemler, eğitim, eğlence dünyası ve hatta klinik uygulamalar gibi hizmetler sunmaktadır. Fonksiyon çeşitliliği ve kullanım kolaylığı göz önünde bulundurulduğunda, tahmin edilen küresel kullanıcı sayısı 2012 yılının başında 1,08 milyardan fazla olduğu ve bu sayının hızla arttığı görülmektedir (Mok ve diğ., 2014). Araştırmalar akıllı telefon kullanımının hızla arttığını göstermektedir. Akıllı telefona sahip olmanın yüksek olduğu ülkeler arasında % 88 ile Güney Kore ilk sırayı almaktadır. Bu ülkeyi sırasıyla % 77 ile Avustralya, % 74 ile İsrail, % 72 ile Amerika ve % 71 ile İspanya takip etmektedir. Türkiye % 59 oran ile 12. sırada yer almaktadır (Poushter, 2016). Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2015 yılı nisan ayında yaptığı araştırmanın sonuçlarına göre, ülkemizdeki ailelerin % 96,8' inde cep telefonu veya akıllı telefon kullanılmaktadır (TÜİK, 2015). Akıllı telefonun internet kullanımına izin vermesi ve kontrollü bir şekilde kullanılmaması ile birlikte bazı ülkelerde ise internet bağımlılığına yol açabildiği düşünülmektedir. 2012'de Ulusal Bilgi Toplama Kurumu'nun Kore'de yaptığı araştırma sonuçlarına göre 5 yaş ile 49 yaş arasındaki bireylerden 223.000' i ve 5-9 yaş arası çocukların ise % 7,3' ü internet bağımlısı olduğu bulunmuştur (Park ve Park, 2014).

Akıllı telefonların günlük hayatta aktif kullanılmaya başlaması bu telefonların faydası ve zararları üzerine birçok tartışmayı beraberinde getirmiştir. Özellikle akıllı telefonların günlük yaşama dahil olmasının farklı yaş grubundaki bireyler üzerinde olumlu ve olumsuz etkisi olduğu yapılan çalışmalarla ortaya konmuştur (Kuss, Griffiths, 2011; Kwon ve diğ., 2013; Park ve Park, 2014; Yen ve diğ., 2009). Bu çalışmalar akıllı

telefonun hemen hemen her ailede bulunduğunu, okul öncesi çocuklarını da içeren bütün yaş gruplarının sıklıkla akıllı telefon kullandığını göstermiştir. Bu bağlamda akıllı telefonu sadece yetişkinlerin değil çocukların da kolayca elde ettiği, hatta çocukların yetişkinlerden daha kolay akıllı telefonla iletişim kurmakta ve oyun aracı olarak kullanmakta olduğu görülmektedir. Çünkü herhangi bir işle meşgul olan aileler akıllı telefonu çocuklarını oyalamak, kendilerini de rahatlatmak için kullanmaktadırlar. Çocukların akıllı telefonu çok sık kullanmaları onlarda akıllı telefon bağımlılığına yol açmaktadır. Çocuklar okula başlamadan akıllı telefon bağımlısı olma oranı artmaktadır (Park ve Park, 2014). Bu durum sonuç olarak çocuğun fiziksel ve zihinsel gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Akıllı telefon bağımlılığı beyin dalgaları testine göre sağ beynin görevlerini azaltmaktadır. Aynı zamanda akıllı telefon pasif bir araç olduğu için çocuklukların gelişimini olumsuz etkilemektedir (Park ve Park, 2014). Çünkü çocuklar oturup bilgiyi absorbe etmektedirler. Bu durum beyinde frontal lobun işlevi olan, düşünme, karar verme ve yoğunlaşma becerisine zarar vermektedir ve normal beyin gelişimini engellemektedir. Ayrıca akıllı telefonu sıklıkla kullanan çocukların fiziksel hareket gelişimi azalmakta buna bağlı olarak arkadaş edinmekte sorunlar yaşamaktadırlar. Çünkü çocuklar, vakitlerinin çoğunluğunu hareketsiz bir şekilde akıllı telefonda oyun oynayarak geçirmektedirler. Bu sonuç akıllı telefonun çocuk bakımında bir araç olarak kullanımının sakıncalı olduğunu göstermektedir (Park ve Park, 2014).

Jung ve Ha (2013) ortaokul öğrencileri arasında yaptıkları çalışmada akıllı telefon kullanımının öğrencilerin daha stresli olmalarına sebep olduğunu ve duygularını ifade etmelerini olumsuz yönde etkilediğini bulmuşlardır. Kang ve Park (2012) ise çalışmalarında akıllı telefon kullanımı ile depresyon, kaygı, düşünmeden hareket etme, kontrol kaybı arasında ilişki olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Lee (2012) akıllı telefonun kullanımının kolay olması ve eğlenceli olmasına rağmen kontrolsüz kullanımının depresyon, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, öfke gibi bazı yaşam problemlerine yol açmakta olduğunu belirtmektedir. Sonuç olarak akıllı telefon kullanımı çocukların özellikle zihinsel ve fiziksel gelişimlerini olumsuz etkilemektedir. Çocukların sıklıkla akıllı telefon kullanımlarında etkili olana en önemli iki unsur aile ve çocuğun bulunduğu çevredir (Park ve Park, 2014).

Aileler çocuklarının akıllı telefon kullanımını etkilemektedir. Çünkü ailelerin eğitim durumu, yaşı, geliri, hem anne hem de babanın birlikte çalışıp çalışmadığı, akıllı telefon kullanımları ve bağımlılığına ilişkin tutumları ve çocukların akıllı telefon kullanma sıklıkları arasında ilişki bulunmaktadır (Kang, Jang ve Kim, 2011). Örneğin ailenin eğitim düzeyi ve geliri düştükçe akıllı telefon kullanımı tam tersine artmaktadır. Gelir durumu ne olursa olsun bütün yetişkinlerde akıllı telefon bulunmaktadır ve çocuklarını büyütmeyle ilgili gerekli bilgiden yoksun aileler çocuklarını telefonla büyütmektedirler (Seo ve Lim, 2010).

Çocuğun akıllı telefonu sıklıkla kullanımı ile yaşı, cinsiyeti, kardeş sayısı ve okula gidip gitmeme durumları arasında da ilişki bulunmaktadır. Küçük çocuklar beyin gelişimini tamamlamadığından dolayı kolaylıkla teknoloji bağımlısı olabilmektedirler (Cho ve Lee, 2004). Cinsiyete göre ise erkek çocuklar aletler konusunda daha meraklı olduklarından ayrıca dikkat dağınıklığı ve kontrol yetersizliği eğilimlerinden dolayı (Ko, Yen, Chen, Chen, Yen, 2005; Kang ve Jang, 2011) teknolojik aletleri daha sık

kullanmaktadırlar. Kardeşi olmayan veya az olan çocukların teknoloji ve internet bağımlısı olma ihtimali, kardeşi çok olan çocuklara göre daha yüksektir. Çünkü kardeş sayısı çoğaldıkça çocukların kardeşleriyle vakit geçirme ihtimalleri yükselmektedir. Ayrıca anaokulu veya okul öncesi gibi eğitim alan çocukların teknoloji bağımlısı olma ihtimalinin eğitim alamayan çocuklara göre daha düşük olduğu bilinmektedir (Leung, 2007).

Sonuç olarak çocuğun akıllı telefonla fazla zaman geçirmesi onun telefon bağımlısı olmasına yol açmaktadır. Bu durumda çocukta bazı zihinsel gelişim problemlerinin yaşanmasına örneğin duygusal dengesizlik, depresyon, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, öfke yaşanmasına neden olmaktadır (Kang, Park, 2012; Jung ve Ha, 2013). Bunun yanı sıra çocukların fiziksel gelişimi de olumsuz etkilenmektedir. Çocuklarda işitme ve görme bozukluklarına, obeziteye, vücudun denge kurmamasına yol açmaktadır (Kang, Jang, Kim, 2011; Lee, 2012; Seo ve Lim, 2010).

Çocukların herhangi bir zamanda ve yerde akıllı telefon kullandıkları bilinen bir gerçektir. Araştırmalar incelendiğinde yetişkinlerde akıllı telefon kullanımının etkileri ile ilgili çalışmalar bulunmasına rağmen (Aktaş ve Yılmaz, 2017; Alfawareh ve Jusoh, 2014; Demirci, Orhan, Demirdas, Akpınar ve Sert, 2014; Kang ve Park, 2012; Kim, Lee, Lee, Nam, ve Chung, 2014; Lee, 2012; Noyan, Enez-Darçın, Nurmedov, Yılmaz ve Dilbaz, 2015; Şata, Çelik, Ertürk, ve Taş, 2016), çocuklarda olan etkisini inceleyen çalışmaların yetersiz olduğu görülmektedir (Jung ve Ha, 2013; Kim, 2013; Park ve Park, 2014). Ayrıca bu çalışmaların genel olarak çocuklarda oyun bağımlılığı üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir (Ko, Yen, Chen, Chen, Yen, 2005; Kang ve Jang, 2011; Seo ve Lim, 2010). Bununla birlikte ülkemizde erken çocukluk yıllarında çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili herhangi bir çalışma yapılmadığı görülmektedir. Özellikle ailelerin bu konu hakkındaki görüşlerinin alınması önemlidir. Çünkü çocukların akıllı telefonla geçirdikleri vaktin onların zihinsel ve fiziksel gelişimlerini etkilediği görülmektedir. Çalışmanın sonuçlarına göre aileleri çocuklarda akıllı telefon kullanımı konusunda bilgilendirmede yapılacak çalışmalara katkı sunacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı okul öncesi eğitim alan çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili aile görüşlerini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmaya çalışılmıştır.

1. Çocuğunuzun akıllı telefon kullanmasına izin veriyor musunuz? Neden?
2. Çocuğunuz akıllı telefonu hangi amaçlar için kullanıyor?
3. Çocuğunuz akıllı telefonla ne kadar zaman harcıyor?
4. Çocuğunuz dışarıda oynamayı mı akıllı telefonla vakit geçirmeyi mi tercih ediyor?
5. Çocuğunuzun akıllı telefonla zaman geçirmesinin gelişimi açısından yararlı olduğunu düşünüyor musunuz? Neden?

Yöntem

Bu araştırmada farkında olunan fakat derinlemesine ve tüm yönleri ile ortaya konulması amaçlanan bir soruna odaklanıldığından nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır (Creswell, 2007; Yıldırım ve Şimşek, 2013). Olgubilim; günlük hayatta sıkça karşılaşılmaya karşın yeterince bilgi sahibi olmadığımız, tam olarak açıklayamadığımız, olaylar, olgular ve tutumları doğal ortamında ve bütüncül bir şekilde ele alarak açıklamakta sıkça kullanılmaktadır (Köse, 2013).

Çalışma Grubu

Ağrı il merkezindeki bağımsız iki anaokulunda 2016-2017 eğitim-öğretim döneminde öğrenim gören çocukların ailelerinden uygun örneklem yöntemi ile belirlenen 110 aile araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Uygun örneklem seçiminde araştırmacı kolay ulaşılabilir ve çalışmaya katılmak için gönüllü insanları örnekleme dâhil etmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Uygun örneklem seçimi zaman ve emek açısından araştırmacının lehine olsa da bulguların evrene genelleymeyeceği unutulmaması gereken bir husustur.

Veri Toplama Aracı

Çalışmanın verileri, okul öncesi eğitim alan çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili aile görüşlerini tespit etmek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen altı tane açık uçlu soru ile toplanmıştır. Açık uçlu soruları oluşturma sürecinde alan yazın taraması sonucu belirlenen 11 sorudan oluşan taslak hazırlanmış ve eğitim bilimleri alanında bağımsız iki araştırmacıdan uzman görüşü alınmıştır. Uzman görüşleri doğrultusunda bazı sorular çıkartılmış, bazı sorularda ise düzeltmeler yapılarak pilot uygulama yapılmıştır. Pilot uygulama sonucunda bazı soruların anlaşılabilirliği hakkında tekrar düzenlemeler yapılarak sorulara son hali verilmiştir.

Veri Toplama Süreci

İl milli eğitim müdürlüğünden gerekli resmi izinler alındıktan sonra Ağrı İli merkezinde bulunan iki bağımsız anaokulu öğrencilerinin velilerine ulaşılarak bu araştırmanın amacı açıklanmış, elde edilen bilgilerin sadece akademik amaçlarla kullanılacağı belirtilmiştir. Okul öncesi eğitim alan çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili aile görüşlerini tespit etmek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen 6 açık uçlu soru gönüllü olarak çalışmaya katılan 110 aileye uygulanmıştır. Her bir aileye 6 adet açık uçlu sorunun yer aldığı görüşme formu verilmiş, görüşme formunda isim, iletişim gibi bilgilere yer verilmeyerek rahat bir şekilde soruları yazarak cevaplamaları istenmiş ve yeterli süre verilerek tüm uygulama 3 haftalık bir sürede gerçekleşmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmada çalışma grubu ile ilgili herhangi bir kişisel bilgi istenmemiş, katılımcılar sorulara istekleri doğrultusunda istedikleri gibi cevap vermişlerdir.

Verilerin Kodlanması

Çalışmaya katılan ailelerden elde edilen ham verilerden kodlar oluşturulurken bağımsız iki araştırmacı tarafından da kodlamalar yapılması istenmiş, yapılan kodlamalar arasında karşılaştırmalar yapılarak uyuşma oranı yeterli bulunarak araştırmacının amacı çerçevesinde önemli olan boyutlar belirlenmiş ve her bir boyuta ait temalar oluşturulmuştur.

Yorumlama Teknikleri

Görüşmelerden elde edilen verileri analiz etmek için nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi ve betimsel analiz kullanılmış, gerekli görülen yerlerde katılımcıların direkt ifadelerine de yer verilerek bulgular güçlendirilmeye çalışılmıştır.

Geçerlilik ve Güvenirlik

Araştırmada elde edilen ham veriler sorular doğrultusunda gruplanarak her bir grubun kendi içinde kodlamaları yapılmıştır. İç geçerliliğin sağlanması adına farklı iki araştırmacı ile paylaşılan ham verilerden kodlama yapılması istenmiş ve yapılan kodlamaların uyuşma düzeyi %84 olduğu tespit edilerek geçerli kabul edilmiştir (Miles ve Huberman, 1994).

Bulgular

Okul öncesi eğitim alan çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili aile görüşlerinin incelendiği araştırmada elde edilen veriler araştırmacının alt problemlerine göre incelenmiş ve yorumlanmıştır.

Tablo 1. Ailelerin akıllı telefon kullanımına ilişkin bulgular.

Çocuğunuzun akıllı telefon kullanmasına izin veriyor musunuz?			
Evvet	N	Hayır	n
	82		28
Meşguliyet aracı		Gelişime zarar veren	
Acil yapmam gereken bir iş olduğunda	36	Çocuk için uygun bir eğitim aracı değil	18
Ağladığında susturmak için	32	İletişim için engel	10
Yemek yedirmek için	30	Fiziksel hastalıklara yol açabilir	9
Oyun oynaması için	22		

Tablo 1'e göre ailelerin 82'si çocuklarının akıllı telefonu kullanmalarına izin vermektedir. Ailelerin çocuklarına akıllı telefonu verme sebeplerine bakıldığında ise

akıllı telefonu çocuklarını meşgul etmek için ideal bir araç olarak görmektedirler. Aileler çocuklarına akıllı telefonu sıklıkla acil işleri çıktığında (n=36), çocukları ağladığında susturmak için (n=32), yemek yedirmek için (n=30), oyun oynaması için (n=22) verdiklerini ifade etmişlerdir. Sadece 28 aile çocuklarının akıllı telefonu kullanmasına izin vermemektedir. Akıllı telefonu kullanmalarına izin vermeme sebepleri olarak gelişimlerine zarar verdiklerini düşünmektedirler. Aileler akıllı telefonun çocuk için uygun bir eğitim aracı olmadığını (n=18), iletişim için engel olduğu (n=10), fiziksel hastalıklara yol açabileceğini (n=9) belirtmişlerdir.

Çocuklarının akıllı telefon kullanmasına izin veren aileler izin verme sebeplerini şöyle ifade etmişlerdir:

“Çocuğumuzun akıllı telefon kullanmasına izin veriyorum. Ailecek bende eşimde çalışıyoruz. Eve geldiğimizde çok yorgun oluyoruz. Yemekti, temizlikti çocukla ilgilenemiyoruz. Çocuğumu işlerimi toparlayıncaya kadar gözümün önünde meşgul ettiği için veriyorum. Çok uzun süre kalmıyor zaten, işim biter bitmez elinden alıyorum” (A₂₉).

“Çocuğumun akıllı telefonla meşgul olmasına izin veriyorum ama sadece yemek saatlerinde başka türlü yemek yediremiyorum” (A₁₁).

“Çocuğum için çok erken olduğunu biliyorum ama yine de akıllı telefon kullanmasına izin veriyorum. Apartmanda yaşıyoruz çocuğumla vakit geçiriyorum ama bir yere kadar enerjileri hiç bitmiyor ki kış memleketi çocuğu dışarı çıkaramıyorum mecburen veriyorum biraz oyalansın, oyun oynasın diye veriyorum” (A₃₂).

Aileler akıllı telefonu kısmen çocuklarını belli bir süre meşgul eden güvenilir, eğlenceli bir araç olarak görmekte diğer yandan ise başka bir alternatifleri olmadıklarını belirtmektedirler. Aileler telefonu çocuklarını oyalama aracı olarak görmektedirler. Hareketsiz olarak çocukların sadece telefonla ilgilenmeleri aileler tarafından bu aracın güvenilir olarak görülmesine sebep olmaktadır. Bu tarz bir düşünce çocukların akıllı telefonla geçirdikleri süreyi de uzatmaktadır.

Çocuklarına akıllı telefon kullanmasına izin vermeyen aileler ise konu ile ilgili şunları söylemişlerdir:

“Bu yaş grubundaki çocukların akıllı telefon kullanmasını doğru bulmuyorum. Bu yüzden bende çok kullanmıyorum. Benim elimde gördü mü istiyor. Çocuğumun gelişmesi için harekete ihtiyacı var çocuğumun oturarak büyüyeceğine inanmıyorum” (A₃).

“Çocuğum kullanmasına izin vermiyorum. Eşim akıllı telefon kullanmıyor ailede sadece bir kişide var o telefonda çok basit çocuğun dikkatini çekmiyor bile zaten çok istemiyor kardeşleri ile oynuyor okula gidiyor vakit öylece geçiyor. Çocuğum telefon kullanarak gelişemez” (A₁₀₀).

Çocuğunun telefon kullanmasına izin vermeyen aileler telefonun çocuklarının sağlığını olumsuz yönde etkileyeceklerini düşündükleri için kullanmalarına izin vermemektedirler.

Tablo 2. Çocuğun akıllı telefonu kullanma amacı ile ilgili bulgular.

Çocuğunuz akıllı telefonu hangi amaçlar için kullanıyor?	n
Oyun oynamak	72
Video/çizgi film izlemek	54
Fotoğraflara bakmak	27
Fotoğraf çekmek	15
Resim çizmek	9

Tabloya 2'ye göre aileler çocuklarının akıllı telefonu oyun oynamak için (n=72), video/çizgi film izlemek için (n=54), telefondaki fotoğraflara bakmak için (n=27), fotoğraf çekmek için (n=15), resim çizmek için (n=9) kullandıklarını söylemişlerdir.

Çocuklarının akıllı telefonu hangi amaçla kullandığı ile ilgili ailelerden bazıları görüşlerini şöyle ifade etmişlerdir.

"Youtube kanallarından örümcek adam ve yarış arabaları videolarını izliyorum" (A₁₀₄).

"Canı sıkıldığında interneti kapatıp akıllı telefonu veriyorum. Daha önce yüklediğimiz çizgi film, video veya fotoğraflara bakıyor" (A₁₂).

"Telefon bizim fotoğrafımızı çekip snapchat adlı programda yüzümüzde değişiklikler yaparak bize gösteriyor" (A₄).

Ailelere göre çocuklar telefonu video/çizgi film izlemek, oyun oynamak ve fotoğraf çekmek için kullandıkları görülmektedir.

Tablo 3. Çocuğunuz akıllı telefonla geçirdiği süre ile ilgili bulgular.

Bir günde	Sıklık Derecesi		n
	N	Bir haftada	
Bir veya iki saat	30	Her gün	34
Yarım saatten az	20	Haftada 3-4 kez	31
Yarım saat	14	Haftada bir kez	17
Yarım saat ile bir saat arası	10		
İki saatten daha fazla	8		

Tablo 3'e göre aileler çocuklarının akıllı telefonu bir günde bir veya iki saat(n=30), yarım saatten daha az (n=20), yarım saat (n=14), yarım saat ile bir saat arası (n=10), iki saatten daha fazla (n=8) kullandıklarını belirtmişlerdir. Aileler çocuklarının akıllı telefonu bir haftada her gün (n=34) haftada 3-4 kez (n=31), haftada bir kez (n=17) kullandıklarını ifade etmişlerdir.

Çocuğun akıllı telefonla ne kadar vakit geçirdiği ile ilgili bazı aileler görüşlerini şöyle ifade etmişlerdir:

"Yaklaşık bir saat izin verilirse daha fazla kullanma isteği var" (A₁₀₂).

"Akıllı telefon günde bir iki saat kullanıyor" (A₅₄).

“Artık engel olamıyorum her gün akıllı telefonla bir saat kadar vakit geçiriyor” (A₁₀₇).

“Yani eline geçtikçe akıllı telefonu kullanıyor” (A₂₇).

“Haftanın her günü telefonumuzu alarak günde 2-3 saat kullanıyor” (A₁₂).

Yukarıda belirtilen görüşlere göre haftanın her günü ve sıklıkla telefon kullanan çocuklarda telefon bağımlılığı gelişmeye başladığı *artık engel olamıyorum...yani eline geçtikçe akıllı telefon kullanıyor* ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Tablo 4. Çocuğun akıllı telefon ve dışarda oyun oynama tercihinin ilişkin bulgular.

Tercih	N
Her zaman dışarda oynamak	94
Zaman zaman akıllı telefon, zaman zaman dışarda oynamak	11
Akıllı telefonla oynamak	5

Tablo 4 incelendiğinde aileler çocuklarının her zaman dışarda oynamayı (n=94), zaman zaman akıllı telefon, zaman zaman dışarda oynamayı (n=11), akıllı telefonla oynamayı (n=5) tercih ettiklerini ifade etmişlerdir. Aileler görüşlerini şöyle ifade etmişlerdir.

“Dışarda oynamayı, gezmeyi tercih eder. Çocuk parkları ve oyun alanlarındaki çocuklarla oynamaktan zevk alıyor. Çiçek toplamak ve kumlarla oynamayı çok seviyor” (A₄₆).

“Arkadaşlarıyla buluşunca dışarda çok güzel vakit geçiriyor ama eve gelince canı sıkılıyor oyuncaklarla oynuyor sonra telefonu istiyor” (A₂₉).

“Tabiki dışarda oynamayı tercih ediyor. En büyük sorunumuz akşamları telefonla çok vakit geçiriyor” (A₂₅).

“Dışarda oynamayı daha çok seviyor ve tercih ediyor. Zaten internet yok deyince istemiyor telefonu” (A₁₈).

“Çocuğumuz genelde dışarda oynamayı tercih ediyor. Ama evde kalmak zorunda olduğunda oyuncaklarıyla oynamaktan çok telefon ve tabletle oynamayı tercih ediyor.” (A₁₂).

“Dışarda oynamayı tercih ediyor. Dışarı çıkma imkanı varsa telefonla oynamasına izin veriyoruz” (A₅).

“İmkân varsa dışarda oynamayı tercih ediyor veya bizimle oynamayı. O zaman akıllı telefonu hiç aramıyor. Ama yaşadığımız ortamın hem mevsim şartları hem oyun alanı eksikliğinden ve bizim ona yeterli vakit ayıramadığımızdan evdeki vaktini akıllı telefonla geçiriyor” (A₁₀₇).

“Genelde telefonla oynamayı tercih ediyor. Ağrının hava şartlarında tabii dışarı çıkamıyor” (A₄₉).

Aileler çocuklarının akıllı telefonla oynamak yerine dışarda arkadaşlarıyla oynamayı tercih ettiklerini ifade etmişlerdir. İfadelerden anlaşılacağı üzere çocuklar telefonu

dışarda değil eve geldikten sonra istemektedirler. Bazı aileler çocuklarının evde oyuncakları ile oynamak yerine akıllı telefon ve tablet oynamayı tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Tablo 5. Çocuğun akıllı telefon kullanımının gelişim etkisine ilişkin bulgular.

Çocuğunuzun akıllı telefonla zaman geçirmesinin gelişimi açısından yararlı olduğunu düşünüyor musunuz?						
Zararlı	n	Faydalı	N	Hem faydalı hem zararlı	n	
	81		16		11	
A sosyal kişilik bozukluğu	25	Eğitici	12	Okuma yazma, sayılar gibi becerileri öğreniyor fakat sağlığa zararlı	10	
Sağlığa zararlı	13	Teknolojiye entegrasyon	7	Yalnız kaldığında canı sıkılmıyor fakat arkadaşlık kurmasını engelliyor	3	
Bağımlılık	11					
Dikkat dağınıklığı	8					
Zekâ geriliği	8					

Tablo 5 te görüldüğü üzere ailelere çocukların akıllı telefonla zaman geçirmelerinin gelişim açısından yararlı olup olmadığı sorulduğunda ise 81 aile zararlı olduğunu düşündüklerini, 16 aile ise yararlı olduğunu düşündüklerini, 11 aile ise hem yararlı hem de zararlı olduğu düşüncesinde olduklarını belirtmişlerdir. Zararlı olduğunu düşünen aileler çocuklarında asosyal kişilik bozukluğu, bağımlılık, zekâ geriliği, dikkat eksikliği ve çocuklarının sağlıklarının bozulması gibi olumsuz etkileri olabileceğini söylemişlerdir. Yararlı olduğunu düşünen aileler ise çocuklarının eğitici videolar seyrederek olumlu davranışlar kazanabileceğini ve teknoloji ile erken tanışmalarının yararlı olabileceğini ifade etmişlerdir. Hem faydalı hem de zararlı olabileceğini belirten aileler ise çocuklarının telefonla okuma-yazma ve sayıları öğrendiklerini fakat bu durumun çocuklarının gözlerine zarar verebileceğini ayrıca telefonun yalnızlıklarını giderdiğini fakat arkadaşlık kurmalarına engel olabileceğini ifade etmişlerdir.

Ailelerin bu konu ile ilgili görüşleri ise şöyledir:

“Faydalı olduğunu düşünmüyorum. Çünkü telefon bağımlısı olmasını insanlarla iletişiminin kopmasını istemiyorum. Çevresiyle, arkadaşlarıyla ve ailesiyle vakit geçirmesini daha verimli olacağını düşünüyorum” (A₉₅). *“Faydalı olduğunu düşünmüyorum. Çünkü yaydığı radyasyon ve sosyal ilişkileri olumsuz etkilemektedir. Ayrıca hareketsiz bir yaşam sunduğu için obez olma ihtimalide artmaktadır” (A₁₀₅).* *“Hayır. Çocukluğunu telefonla değil oyunla yaşasın” (A₂₇).* Ailelere göre telefon çocukların gelişimini destekleyen uygun bir araç olmadığı anlaşılmaktadır.

“Hayır. Gelişimine faydalı olduğunu düşünmüyorum. Evde oyun imkânımız kısıtlı olduğu için mecburen telefonla da uğraşılıyor” (A₁₀₄). *“Faydalı olduğun düşünmüyorum. Telefonla uğraşmasını da istemiyorum. Sağlığına zararlı. Ama bunu engelleyemediğim*

için günde belirli bir saat boyunca oynamasına izin veriyorum. Süre doluca telefonu elinden alıyorum” (A74). “Hayır. faydalı değil. Çocuklar telefonla oynamaktan konuşmayı unutuyorlar. Maalesef günümüzde biz aileler ise bu konuda yeterince bilinçli değiliz. Onlara hayır demeyi bilseydik alıştırmazdık” (A30). “Tabiki telefonun onun gelişimi ve sağlığına zararlı olduğundan karşıyız. Fakat gerek televizyon ve çevresindeki insanların kullandığını gördüğünden merak ediyor, bu yüzden kullanmasına müsaade ettik. Yasakladığımız zamanda mutsuz oluyor geri vermek zorunda kalıyoruz” (A29). Bazı aileler telefonun çocuğun gelişimine olumsuz etkilerinden dolayı yararlı olmadığını belirtmelerine rağmen çocuğun evde oyun imkanlarının kısıtlı olmasından, çevresindeki insanların kullandığını görmesinden ve ailelerin çocuklarına hayır demeyi bilmemesinden dolayı akıllı telefonu kullanmalarına müsaade ettiklerini ifade etmişlerdir.

“Evet faydalı olduğunu düşünüyorum. Çünkü yaşamın her alanında teknoloji karşımıza çıkıyor. Oğlum birkaç ay öncesine kadar telefon hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Tabletle sınava girilen bir çağıdayız. Çığa ayak uydurmamız gerektiğini düşünüyorum” (A71). “Faydalı olduğun düşünüyorum. Gelişimi için yararlı bence fakat bağımlı olmasından korkuyorum” (A47). Akıllı telefonun faydalı olduğunu belirten ailelerden bir tanesi bunun artık kaçınılmaz olduğunu şu sözleriyle...tabletle sınava girilen bir çağda.. ifade etmiştir. Aileler çocuklarının akıllı telefon kullanımını çağın gerekliliği olarak görmektedirler.

“Akıllı telefonla çok vakit geçirmeleri fiziki ve psikolojik açıdan sakıncalıdır. Fakat teknolojiyi tanımak ve bilişimden uzak kalmamak için belirli bir süre kullanmaları faydalıdır. Tabiki bu gelişimleri için gerekli olan fiziki oyunu engellememelidir” (A110). “Akıllı telefonla çocuğu baş başa bırakırsak yararlı olduğunu düşünmüyorum. Çünkü internet ortamı hem çocuklara zarar verecek birçok video ve görüntü barındırıyor. Hem de çocukların uzun süre telefonla vakit geçirmesi çocuğu hareketsizliğe itiyor, dikkat eksikliği meydana getiriyor, yaratıcı düşüncelerini baskılıyor, sağlık açısından zaten zararlı, ama tamamen faydasız demek de yanlış olur, Çocuk günlük yarım saati geçirmeyecek şekilde kullanacaksa, eğitici oyunlar ve videolar çocuğun gelişimine katkı sağlayacaktır” (A106). Ailelerin görüşlerine göre çocuklar akıllı telefonu kullanmalıdırlar fakat telefonu aldığıda yalnız bırakılmamalıdır ve uzun süre telefonla vakit geçirmelerine izin verilmemelidir. Bu görüşlere göre akıllı telefonun eğitici yönü olduğu gibi fiziksel ve duygusal olarak olumsuz yönleri de bulunmaktadır.

Tartışma Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada ailelerin çocuklarının akıllı telefon kullanımı ile ilgili görüşleri incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre ailelerin büyük çoğunluğu çocuklarının akıllı telefonu kullanmalarına izin vermektedirler. Ailelerin akıllı telefonu çocuklarını meşgul eden ideal bir araç olarak görmektedirler. Tatković ve Ružić-Baf, (2011) tarafından yapılan çalışmada okul öncesi eğitim alan çocukların büyük çoğunluğunun bilgisayar kullandıklarını bulmuştur. Çocukların akıllı telefonu, oyun oynamak, video/çizgi film izlemek, fotoğraflara bakmak, fotoğraf çekmek, resim çizmek için kullandıkları görülmektedir. Akıllı telefonla izledikleri video/çizgi filmler ve oyunlar yaşına uygunsuz

ve pedagojik olarak tasarlanmışsa çocuk için yararlı olabilir (Gardasevic, Bjelica, Popovic ve Vasiljevic, 2015). Harste, Burke ve Woodward'a göre (1984) bilgisayar okul öncesi çocukları için yaratıcı ve anlamlı öğrenme fırsatı sunmaktadır. Marsh (2004)'a göre ise aileler teknoloji ile ilgili deneyimlerini çocukları ile paylaşmaları gerektiğini, çünkü bu deneyimlerin çocuklarda teknolojik bir temel sağladığını söylemiştir. Böylece çocuklar bilgisayar, cep telefonu gibi cihazları manipüle etmeyi öğrenmektedirler (Gillen, Gamanossi ve Cameron, 2005). Araştırmalara göre eğitim amaçlı düzenlenen teknolojik içerikli programların çocuklar için yararlı olabileceği görülmektedir.

Araştırmada ailelerin yaklaşık %27' si çocuklarının günde bir veya iki saat, ailelerin yaklaşık %30' u ise haftanın her günü çocuklarının akıllı telefonla meşgul oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Paul ve Attewel (2003), okuma, spor ya da dış oyun gibi aktivitelerle haftada 8 saatten fazla bilgisayar kullanarak evde vakit geçiren küçük çocukları karşılaştırdıkları bir çalışmada bilgisayar kullananlar spor ve dışarı aktivitelerine bilgisayar kullanmayanlara göre daha az vakit ayırdıkları kanıtlanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre ailelerin büyük çoğunluğu çocuklarının akıllı telefonla oynamak yerine dışarda oynamayı tercih ettiklerini ifade etmişlerdir. Ailelere göre sorun çocuklar eve geldiğinde başlamaktadır. Bazı ailelere göre çocuklar evde oyuncakları ile oynamak yerine telefon veya tabletle oynamayı tercih etmektedirler. Çocuklar için yüklenen oyunlar çocuğa cazip gelebilir, ancak bu oyunlar açık havada oyunları ve okul öncesi çocukların gelişimi için büyük önem taşıyan yaratıcı oyunların hiçbir şekilde yer değiştirilmemelidir (Gardasevic, Bjelica, Popovic ve Vasiljevic, 2015).

Araştırmaya göre ailelerin çoğunluğu telefonunun çocuklarının gelişimine zarar verdiklerini ifade etmişlerdir. Fakat zarar verdiklerini bilmelerine rağmen çocuklarının telefonla meşgul olmalarını da engelleyemediklerini söylemişlerdir. Akıllı telefonun yararlı olduğunu söyleyen aileler telefonun çağın gerekliliği olduğunu belirtmişlerdir. Hem yararlı hem de zararlı olduğunu söyleyen aileler ise belirli bir süre yararlı programlar aile rehberliğinde kullanılırsa akıllı telefonun yararlı olabileceği, aksi takdirde çocuğun uzun süre akıllı telefonla uğraşmasının fiziksel ve duygusal gelişimine zarar verebileceğini ifade etmişlerdir. Jung ve Ha (2013) ortaokul öğrencileri arasında yaptıkları çalışmada akıllı telefon kullanımı öğrencileri daha stresli olmalarına ve duygularını ifade etmelerini olumsuz yönde etkilediğini bulmuşlardır. Kang ve Park (2012)' e göre akıllı telefon kullanımı ile depresyon, kaygı, düşünmeden hareket etme, kontrol kaybı arasında ilişki olduğu bilinmektedir. Fakat çocukların dijital olarak oynadıkları oyunların çocuklarda işbirliğinin, takım ruhunun, paylaşmanın, bilgi, beceri ve değerlerin gelişimini sağladığını öne süren çalışmalar da bulunmaktadır (Gee, 2007, Marsh, 2004). Gee (2007)' ye göre dijital oyunlar geleneksel okullardan daha çok çocuğu hayata hazırlamakta ve çocuğun yaratıcılığını geliştirmektedir. Wohlwend (2009) tarafından yapılan bir çalışma ise erken yıllarda çocukların teknolojiyi keşfetmesinin onların okuma-yazma performanslarını artırdığını göstermiştir. Araştırma sonuçlarına göre çocukların akıllı telefon ve bilgisayar ile vakit geçirmeleri onların gelişimleri üzerinde hem olumlu hem de olumsuz etkileri olduğu söylenebilir.

Araştırma sonucunda elde edilen veriler göz önünde bulundurularak aileler ve okul öncesi eğitim kurumları için bazı önerilerde bulunulmuştur.

- Çocukların akıllı telefon kullanımı ile ilgili olarak ebeveynler çocuklarıyla daha fazla vakit geçirmek için çabalamalıdır. Ebeveynler, akıllı telefonların çocuk üzerindeki güçlü etkisini anlamalı ve çocuklara akıllı telefonları kontrolsüz vermemelidirler. Aileler bir anlık kolaylığın çocuklarında akıllı telefon bağımlılığı gibi ciddi sonuçlara neden olabileceğini anlamalıdır. Özellikle çift gelirli ailelerin evinde bulunan birden fazla telefonu veya küçük çocuklarına aldıkları özel telefonu denetimsiz yani içeriğin ve ne kadar süre geçirildiğinin denetlenmeyerek çocukların kullanımına verilmesi, çocukların telefonu aşırı kullanımına veya telefon bağımlılığına yol açabilir.
- Aileler telefon kullanımı konusunda çocuklarına cömert bir yaklaşım sergilemekten ziyade kontrollü ve bilinçli kullanımı tercih etmelidir. Çocuklarının yanında telefonla sıklıkla vakit geçirmemelidirler. Çünkü çocuklar yetişkinleri model almaktadır.
- Okul öncesi eğitim kurumları, çocuklara akıllı telefonun aşırı kullanımının zararları konusunda bilgi vermelidir. Telefon şirketleri çocukların akıllı telefonu fazla kullanmamasına veya bağımlılığını önlemeye yönelik farklı çalışmalar yapmalıdır.
- Akıllı telefon insan yaşamını kolaylaştıran bir cihaz olmasının yanı sıra bu araç kontrolsüz kullanıldığında çocuklar ve insanlığın geleceği için tehdit oluşturabilir. Bu yüzden ebeveynler akıllı telefonun kullanımını azaltmaya çalışmalıdırlar.

Kaynakça

- Aktaş, H., & Yılmaz, N. (2017). Üniversite gençlerinin yalnızlık ve utangaçlık unsurları açısından akıllı telefon bağımlılığı. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3(1), 85-100.
- Alfawareh, H.M. and Jusoh, S. (2014). Smartphones usage among university students: Najran university case, *International Journal of Academic Research*, 6(2), 321-326.
- Cho, Y. & Lee, H. (2004). A study on a model for internet addiction of adolescents. *Journal of Korean Acad Nurs*, 34(1), 102-110.
- Creswell, J. W. (2007). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Demirci, K., Orhan, H., Demirdas, A., Akpınar, A., & Sert, H. (2014). Validity and reliability of the Turkish Version of the Smartphone Addiction Scale in a younger population. *Klinik Psikofarmakoloji Bülteni-Bulletin of Clinical Psychopharmacology*, 24(3), 226-234.
- Gardasevic, J., Bjelica, D., Popovic, S., & Vasiljevic, I. (2015). Attitudes of parents of preschool children towards the frequency and aspects of the use of computers. *Journal of Physical Education and Sport*, 15(3), 479.
- Gee, J. P. (2007). *What video games have to teach us about learning and literacy*. (2nd ed.). New York: Palgrave Macmillan.
- Gillen, J., Gamannossi, B. A., & Cameron, C. A. (2005). "Pronto, chi parla? (Hello, who is it?)": Telephones as artefacts and communication media in children's discourses. In J. Marsh (Ed.), *Popular culture, new media and digital literacy in early childhood* (pp. 146-162). New York: RoutledgeFalmer.
- Harste, J. C., Woodward, V., & Burke, C. (1984). *Language stories and literacy lessons*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Jung, J. Y. and Ha, J. H. (2013). The effects of general stress and emotional expression on upper grades of elementary school students' smart phone addiction. *Journal of Family and Counseling*, 3(1), 61-77.
- Kang, H. Y. and Park, C. H. (2012). Development and validation of the smartphone addiction inventory. *Korean Journal of Psychology*, 31(29), 563-580.
- Kang, J-W., Jang, S-J. & Kim, S.-O. (2011). A study on the effect of variables of young children and family on internet game addiction inclination for young children. *Journal of Media for Childhood Research*, 10(3), 205-224.
- Kim, D., Lee, Y., Lee, J., Nam, J. K., & Chung, Y. (2014). Development of Korean smartphone addiction proneness scale for youth. *Plos One*, 9(5).
- Ko, C. H., Yen, J. Y., Chen, C. C., Chen, S. H., & Yen, C. F. (2005). Gender differences and related factors affecting online gaming addiction among Taiwanese adolescents. *Journal of Nerv Ment Dis*, 193(4), 273-277.
- Köse, E. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Remzi Y. Kınca (Ed.), *Bilimsel Araştırma Modelleri içinde* (s. 99-123). Ankara: Nobel Yayınevi.
- Kuss, D. J., & Griffiths, M. D. (2011). Online social networking and addiction—a review of the psychological literature. *International journal of environmental research and public health*, 8(9), 3528-3552.

- Kwon, M., Lee, J. Y., Won, W. Y., Park, J. W., Min, J. A., Hahn, C., & Kim, D. J. (2013). Development and validation of a smartphone addiction scale (SAS). *Plos one*, 8(2), e56936.
- Lee, K.-Y. (2012). The study of factors in affecting the user's addictive behavior in using the smart phone applications. *Korean Journal of Business Education*, 27(5), 183-208.
- Leung, L. (2007). Stressful life events, motives for Internet use, and social support among digital kids. *Cyber Psychology & Behavior*, 10(2), 204–214.
- Marsh, J. (2004). The techno-literacy practices of young children. *Journal of Early Childhood Research*, 2(1), 51-66.
- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Mok, J. Y., Choi, S. W., Kim, D. J., Choi, J. S., Lee, J., Ahn, H., & Song, W. Y. (2014). Latent class analysis on internet and smartphone addiction in college students. *Neuropsychiatric disease and treatment*, 10, 817.
- Noyan, C. O., Enez-Darçın, A., Nurmedov, S., Yılmaz, O., & Dilbaz, N. (2015). Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin Kısa Formunun üniversite öğrencilerinde Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 16.
- Park, C., & Park, Y. R. (2014). The conceptual model on smart phone addiction among early childhood. *International Journal of Social Science and Humanity*, 4(2), 147.
- Paul, A., & Attewel, P. A. (2003). Computers and Young children: Social benefit or Social problem. *Social forces* 82(1), 277-296.
- Poushter, J. (2016), Smartphone Ownership and Internet Usage Continues to Climb in Emerging Economies, <http://www.pewglobal.org/2016/02/22/smartphone-ownership-and-internet-usage-continues-to-climb-in-emerging-economies/>
- Seo, M.Y. and Lim, E.M. (2010). Infants' and low-grade elementary students' internet game addiction tendency and the relationship between game addiction tendency and personality characteristics. *The Journal of Child Education*, 19(4), 163-175.
- Şata, M., Çelik, İ., Ertürk, Z., & Taş, U. E. (2016). Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği'nin (ATBÖ) Türk Lise Öğrencileri İçin Uyarılma Çalışması. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi/Journal of Measurement and Evaluation in Education and Psychology*, 7(1), 156-169.
- Tatković, N., & Ružić-Baf, M. (2011). Računalo-komunikacijski izazov djeci predškolske dobi. *Informatologia*, 44(1), 27-30.
- TÜİK. (2015). *Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması*. Ankara.
- Yen, C. F., Tang, T. C., Yen, J. Y., Lin, H. C., Huang, C. F., Liu, S. C., & Ko, C. H. (2009). Symptoms of problematic cellular phone use, functional impairment and its association with depression among adolescents in Southern Taiwan. *Journal of adolescence*, 32(4), 863-873.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Wohlwend, K. E. (2009). Early adopters: Playing new literacies and pretending new technologies in print-centric classrooms. *Journal of Early Childhood Literacy*, 117-140.

Extended Abstract

The use of smart phones is increasing day by day in daily life, business and games, and becomes an indispensable part of everyday life. The smartphone is easily acquired and used not only by adults but also by young, and even children can easily communicate with the smartphone and use it as a gaming device. Because families who are busy with any kind of work use the smart phone to distract the children and comfort themselves. The active use of smartphones in everyday life has brought many debates about the usefulness and harm of these phones. Particularly, it has been revealed through the conducted studies that the involvement of smartphones in everyday life has positive and negative effects on individuals in different age groups. These studies have shown that almost every family has a smartphone and that all age groups, including pre-school children, frequently use smartphones. It is a known fact that children use smartphones at any time and place. As a result, children are less likely to engage in physical activity, which can lead to problems related to obesity, eye diseases, musculoskeletal problems, as well as social and emotional development problems in children. Many children spend a large part of their free time using a smartphone. When the researches are examined, it is seen that studies have been conducted to reveal how such devices as television and computer affect children at different age groups. However, in our country, no studies have been found about children's use of smartphones during early childhood years. It is considered that determining especially the opinions of the parents about this issue will shed light on the researches to be carried out. The purpose of this study is to examine the family opinions about smartphone use by preschool children.

Method

Holistic case study design among case study designs was used in the study. While determining the sample of the study, convenience sampling method was used. In this context, the sample of the research is composed of families of children who are studying in two independent kindergartens in Ağrı province center. Data were collected from 110 families participating in the survey voluntarily and using smartphones. A questionnaire consisting of six open ended questions was used in the research. Three experts were consulted to ensure the internal validity of the questionnaires. Descriptive analysis technique was used for data analysis.

Findings

According to the research results, it was found that 82 of 110 families allow their children to use smartphones. 72 families reported that their children used the smartphone to play games, 54 to watch videos / cartoons, 27 to look at the pictures on the phone, 15 to take pictures, and 9 to draw pictures. When the answers to the question on how often children are using the smartphone in a day are examined, 30 family stated that their children spend one or two hours, 20 families stated less than half an hour, 14 families stated half an hour, 10 families stated half an hour to one

hour, and 8 families stated more than two hours. When the answer to the open-ended question about how often the child uses the smartphone in a week is examined, 34 family reported that their children use smartphones every day, 31 family reported at least 3-4 times a week, 17 families reported once a week. When the answers of the family members about the question whether their children would like to play outside or spend time with their smartphone, 94 families said their children always prefer to play outside, 5 said spend time with smartphones, and 11 said they sometimes prefer to play outside and they sometimes prefer the smartphones. When parents were asked whether spending time with smartphones are helpful in terms of development, 81 families stated that it is harmful, 16 families stated useful, and 11 families stated both helpful and harmful. Parents who stated that they are harmful mentioned the negative effects of the smartphones such as asocial personality disorder, addiction, mental retardation, lack of attention and deterioration of children's health. Families who think it is useful say that their children gain positive behaviors by watching educational videos and that it is beneficial for them to meet with technology sooner.

Results

It is seen that most of the families participating in the study allow their children to use smartphones. It was determined in the study that the children frequently use the smartphone in a day and in a week. But when it comes to choosing between playing outside and playing with a smartphone, it was determined that the majority of children choose to play outside. Though they express that the use of smartphones negatively affects the development of children, it has been seen that they allow their children to use it. Very few families who participated in the study stated that the smartphone has an educational aspect.